

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGETES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamátók a kiadóhivatalhoz
(Grünbaum Márk) intézendők.

Felolós szerkesztő: **KOVÁCS KÁROLY.**

Kiadó-laptulajdonos: **GRÜNBAUM MÁRK.**

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésig közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetési díj: 1 hasábos postiszor egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyiltér petitsora 25 kr.

A közutak két oldalának befásítására vonatkozó megyei rendelet.

(Folytatás.)

Vannak helyek, hol már a beültetés megtörtént, ezen fák meghagyandók továbbra is, a jövőben kipusztulandók helyébe azonban az újabb beültetések már ezen rendelet értelmében, vagyis a fentebb mondottak szerint kell hogy törtéjenek. (9. §.)

Rosz taperekek voltak és vannak mindig a világban, és így lesz alkalmunk tapasztalni, hogy ezen intézmény meghonosítása sok akadályba fog ütközni, lesznek olyanok, kik csupa pajkosságból, mások kik bosszúból a fiatal ültetvényeket kivégják, megrongálják, — erre való tekintettel gondoskodott a vármegye, midőn kimondotta, hogy a ki az oly ültetvényeket megrongálja, 3 napig terjedő elzárással és 20 frt-ig terjedő pénzbüntetéssel fenyegetik; fennmaradván természetesen még a tulajdonosnak azon joga, hogy a károsító ellenében teljes kártérítést követelhesen (10. §.)

Mint fentebb mondvá volt, ugyan minden becsületes embertől megvárja a vármegye, hogy az ültetvényeket védelmezze, azonban első sorban a felügyelő kötelessége az utbiztosra és utkaparókra van bízva, akik szolgálatuk természeténél fogva leginkább ez uton vannak s ezek minden megkérőzést, amennyiben az tudomásokra jut, szigorú felelősség terhe mellett mindazon község előjáróságának, melynek határához a megsértett fa-ültetvény tartozik, mind pedig a szolgabíró-ságnak kötelesek bejelenteni. (11. §.)

A község előjáróság az ilyen feljelentés folytán azután tartozik szigorúan nyomonni a kár okozóját, mert amennyiben e tekintetben hanyagságot tanúsít, úgy a szolgabíró-ság részéről az előjáróság fog büntetésben részesíttetni. (12. §.)

Ezen rendeletnek az egész járásbani foganatosítása a szolgabíró-ságra bízatik. (13. §.) (Vége köv.)

Helyi és vidéki hírek.

— **Dicséretes indítványt** tett Hajós Mihály alsó-levendai ügyvéd a legutóbbi zalaegerszegi megyei közgyűlésen, tudniillik Zalamegyében levő szőlő elnevezésű községnek nevének megmagyarosítása tárgyában. Az indítvány az egész közgyűlés által egyhangú helyesléssel elfogadott és javaslatlaltal véget egy bizottság küldetett ki és pedig Csertán Károly alispán emlékezte alatt Molnár Elek, Luperszbeek József, Koczeth Mátýás, Mocsáry János, Gadó Mátýás, Hajós Mihály.

TÁRCZA.

A pokol torkában.

Elbeszélés. (Irta LÁSZLÓ MIHÁLY.) Hatodik fejezet.
(Folytatás.)

Ötösör pedig soha meg nem vágyszaltá a pálinka, hanem csak szomorította, sárba keverte, gyúrtá, odaverte a falhoz s míg a kutyákat reá uszította, a józan emberek tutottak tőle, mint a belpoklostól.

Mondjam-e még tovább, hogy mit tett még aztán a pálinka?
Nos, hát kimondom, a mit az egész világ tud és három vármegye beszél!
A híres gazdát, Selymes Mátýást börtönbe csukták mint valami gyilkost vagy lökötöt.
Mire aztán baza került, elpusztult a szép élet, s idegen lett a gazda a saját házában.

Néztek meg az istállókat! hát a lovak miért nem nyeritenek? hol vannak a szép paripák, kik nem is mentek, hanem tánczoltak és nem futottak, hanem repültek? merre a ezimeres ökrök, a hófhér tehének és az ezüst szőrű finók?

Elvitték, eladták, ellicizálták, mert a templom pénzét nem találták. A földet is elszedték, mert sok lyukat kellett betönni.

A szerencsétlenség, mint a szakadó jégzajóp, hullott Selymes Mátýás házára, csak hogy agyon nem verte a benne lakókat.

Ehes sáskák föltáltak minden morzsát.

Alig maradt valami; bizony még a gyerekeknek sem elég élni.

Hej, jaj is annak, kinek a szenvedély ad tanácsot, s ki az italnak élve, nem törődik sem az örökkévalósággal, sem a famulijával, hanem csak lakmározik muzsikaszó mellett, míg végre egyszer csak elhallgat a czimbalom, a víg ezimázor rivalgása megszűnik és a hevítő ital keserűvé válik annak a ki megitta.

Igy járt Selymes Mátýás is!
Selymesnek hívták, mert gazdag volt, és volt neki neve, becsülete,

Vasvármegyőszka zapoved: kak sze morejo obcsinszke poti na dvá kraja z-drevjom notri zaszaditi.

Fordította: KOLOSS FERENCZ.

(Nadalüvanye.)

Jesztejo meszta, gde je zse drevje znaszadjeno; eto drevje zse mere niháti nadale, ali v-prisesztom czajtí gda vó szpoveszne de zse zse pouleg ete zapovídi moglo szaditi, kak je vise povejdano bilou (9 §.).

Lagoji lúdýe szo bílí i jesztejo vszgdár naszvejti, i tak mo meli priliko viditi, ka sze eta násztava zsmetno obdomovínca; bodejo táksi, kí z-szame norie ali z-prevejdoszti, drúgi kí z-csemerov to mládo drevje vó zoszekajo ali zpokváríjo — natou gledoncs zse je vármegýv tódi poszkrbo, gda je vópovedo, ka sze táksi cslovek, kí de to drevje kvarúo, 3 dni more notri zaprejtí i do 20 hraniski postrofati; zvtútoja esce itak vért jus má szvoj kvár iszkatí prouti onomí, kí ga je vsino. (10. §.)

Kak je zse vise povejdano bilou, vármegýv od vszaksega postenoga csloveka csáka i zselej, ka to szadjenýe brántí more, ali dónok je té goripazlivosz tudúsznoszt v prvon redí na utbiztose i na utkaparove zavúpana, kí szo za szvoje szlúszbe volo nájhole na czesztí, i tej vszákí kvár, steri nyim nazúnýe pride, pod velkov odgovornosztoj morejo notri z-glászttí pri one obcsine oblászttí, v-steré latári je kvár vsinyeni, i pri birovtí tádi. (11. §.)

Veska oblászttí natou notrizglásénye more szguríno vózdévátí, sto je te kvár vsino, ír csi sze na vesko oblászttí v tom delí manyszttí vópovszedocsi, te de ona kastiganá od birovtí. (12. §.)

Etó zapoved po czejlom járásí birovtí more nakonecz pripelati (13. §.) (Konecz pride.)

Domácsi i zvtúszki glászi.

— **Hváte vředno opomínanye** szo Hajós Mihály lendaszki fiskális na tou szlejdnyen vármegývőszkon gyülejsi gor peruszti; náimre ka sze Zalavármegývtí szlúszne szlovenszke vszucize iména na vogerszko prek denejo. Opomínanye je pred czeloj vármegývőszkon gyülejsi prek zéto bilou ino na tou gledoncs je edna komissia vópovszlána, stera pod Csertán Károly vicszpánovoj ravnyani sztoj pouleg Molnár Endre, Luperszbeek József, Koczeth Mátýás, Mocsáry János, Gadó Mátýás na Hajós Mihály.

TÁRCZA.

Vu grli pekla.

Pripovedka. (Piszana po LÁSZLÓ MIHÁLYL) Sészttí tao.
Fordította — r — r. (Nadalüvanye.)

Ob pétim pa nigdár ga nej obveszelhá palínka, nego szamo obzsaloztíla, v-blato zmejzila, k-sztejtí porinola, — i da je psze na nyega zbejzila, trezni lidje szo bejzali od nyega, líki od grintaveza.

I nadale esce naj právím, ka je csiníla esce palínka.

Nos hát vópovém, ka ezéjli szvejtí zna i troji vármegýv guesi!

Glaszovítoga vértá, Selymes Mátýása szo v-tenniczo záprli, kak kák-sega lidomozera ali konyszkozga táta.

Zatém gda je domou prisao, opúsceno je bilou zse vsze, i túhinecz je posztao, te vért va lasztívnoj házi.

Poglednimo stále! hát konýi zakač n-hrzseo? gde szo lejpi juhári, steri szo niti nej hodli, nego plászali i nej bejzali, nego leteli, líki fticza? gde szo roglivi júnczi, sznejj bejle krave, i zláte dláke teociesi i t-licze?

Ódeszli szo je, oudali szo je, z-licítejrali szo je, ár szo ezérkveni pejnez nej najšli.

G úto szo túdi vztí, ír je doszta líkny trbalo zalíkayati.

Neszreca szo líki tocsa szipavala na híszo Selymes Mátýása, szkoron bi najti va onoj pribavíjonese.

Perovni konýest szo pojeli vszako drtino.

Komaj je osztanolo kaj malo; bogme je esce deczi nej zadoszta naj zsvéjo.

Hej jaj onomí, komí hotejnye dáva tanács, kí pitvini zsvé, i úika néra niti z-vekevsosztoj, niti z-familioj, nego szo szamo gosztí pri muzszi, — ednook szamo gori hejnyajo ezimbole, krics veszéli pajdasov obnejni, i zszécsa pitvini brikta bode onomu, kí jo szpio.

Tak je obhodo i Selymes Mátýás.
Selymes (Savilnati) sze zvaó, ír je bogat bio, i meo je imé, postenyé,

vasut kiépítésének eszméje ismét kezd életvalóságigot nyerni. — s akkor mi muraszombatiak nem állunk messze annyi sóvárgó óhajtatunk (Az a legnagyobb baj, hogy csak óhajtatunk, de az egy Széchenyi Tivadarom kívül semmit sem tesszük. Szerk.) valósalóság.

— **Gyilkosság** követelt el folyó hó 16-án Kolossa József tótlaki lakos Balázcz István (Makoter) 42 éves, egy ottani földműves életében. — Balázcz István ugyanis már hosszabb idő óta elnyagolta családját, a korcsmában töltötte napról-napra idejének legnagyobb részét, s midőn ittas állapotban haza került, természetesen gyakori voltak a család körében a veszekedések, verekedések. Balázcz Istvánné férjének jóval fiatalabb lévén, különben sem nezte jó szemmel a részegségnek hárszortos férjét és már a mult évben biztatgatta Kolossa Józsefét, akit Balázcz, mint leendő vejét már rébben házához vett, hogy pusztítsa el férjét, aki csak pazarol s egyebet sem tesz a háznál. A legény már a mult hetekben készen volt tervével, s már 13-án várta töltött pistolylyal az erdőben a korcsmából hazatérő Balázczot, ekkor azonban az egy pártásával menven, a terv meghiúsult. Szombaton meg delélt eltávozott és pedig a család szidalmazása közben Balázcz a korcsmába és neje, mint mindig, ismét unszolta, biztatgatta a leendő vőt, hogy estele lesse meg Balázczot és végezzen vele. Este, midőn besötétedett, Kolossa csakugyan magához vette a pistolyt s a korcsmából kijővő Balázczot meglesvén, a mint az a korcsma udvaron a ganadnobra részen ledült, hata mégé lopozván, a pistolyt mindkét töltéset oldalába lötte. A halál azonnal bekövetkezett. — A csendőrfőrajt már vasárnap reggel a közsébe érkezett s a tetteseket átszolgáltatva a vizsgálat vezetésével megbízott Saáry József aljarásbírónak. Mindkét vádlott töredelmes és beismerő vallomást tett.

— **Gederézről** kapjuk a köv-kező értesítést: Már számtalan kezerű könyvet faszartak ki a gaz tyúk-tolvajok járásnak különben szegény lakóiknak szeméből, kiknek nem egy fohásza szűlt Isthenhez mint legizsásgosabb bírónak, hogy a nyomorult gazembereket, kik őket az egész téli egyetlen pénzforrásról, melyet nekik a baromfi nevelés nyujt, megfosztják, büntesse meg. És az igazságos Isten büntető keze előbb-utóbb éri utól a nyomorultakat. Kik a szegény nép verejtékén munka és gond nélkül könyvemlétet hisznek. Meg vannak ok átkozva és minden csepp és falatjuk, melyeket tapalekkel megmagukhoz vesznek. — A nép folytonos izgatottságban van, mert soha sem hathajta nyugodtan álomra fejt, hogy eskély szerzeményeiret nem aggódnék. De nem is esoda, mert az éjjeli ragadozók a legnagyobb óvatossággal, sőt vakmerőséggel úzik alávaló mesterségüket. Feltörök a legérősebb zaráczk elhatárolt kamrákat és baromfi-ájakat, s nagyserű szakmányaikkal nyom nélkül tűnnek el. — Szodszicezon, dezára anak, hogy a tolvajok már számtalannal ugrottak meg, f. é. március 1-én a tanító tyúkmarjátá trítettek ki 15 db válogatot szép baromfiyal, s ugyanazon napon 64 db lopott baromfiat adtak el. April 7. Vrtics Lipót szodszicezi szegény asztalos nyomorítottak meg; mult hetűn Szapacs István és Sinkó József kamráikban hatalmas szakmányokkal, sőt ez utóbbinak lakó különben is teljesen szegény és jóformán munkaképtelen zsellérének összes életmiserivel megakodva, odább állottak. — A megrögzött gonoszok ezekkel nem elégedve meg, még egy tyúk-ketrecz megtöltésére indultak Frankócza, Pivár Ivan és Saruga Istvánhoz. Így kedves terhökkel szerencsésen kerekelt oldottak. — Regedeben betérvén Mosztozh, reggeli után azon kérséssel fordultak a vendéglőshöz, hogy viszeskedjék „portekajokot” az érkezendő barnely tyúkasz szekerrel a vasúthoz vitetni; ők előbb mennek. — Történt pedig, hogy ugyanaz nap Linzer Pál, frankócezi háttas tyúkasz, tojásokat vitt a vasúthoz s éppen Pivár Ivan, karosult gazda volt fuvarosa. Ők is előbb betértek Mosztozh, kinek — előterjesztett kérését készséggel teljesítve az emittett 2 ketreczet felteszik a szekere. A ketreczen pedig ez áll: Gombóc József Hídegkuti, 28. házszám. — És most Pivár uram szörnyűkódással veszi észre a saját káskását. — Kifakadásában csitítja Linzer, hogy a tolvajj hallgatásán lehet megbespini, de lármával nem. — A vasutón átadják tyúkasz-gazdának a tojásokat, s ezután — oda lép Gombóc József hídegkúti háttas-tyúkasz és felesége a két tömött ketreczezel. A hosszú kondiának az lett a vége, hogy tyúkasz gazda a lopott baromfiakat el nem fogadta, Pivár pedig azon módon haza vitte Frankócza, hol is a szodszicezi és frankócezi gazdák megismerve saját szárnyasaikat, a tek. szolgabírószágnál azonnal jelentést tettek. Hiszszük, hogy a tolvajok kére kerülnék és a b. törvény szigorával szajtatni fognak. Ha az ily istentelenek hetenkint átlag csak 50 db tyúkot lopnak, ez évenként 2600 db, és átlag dbját 50 krajczárjával számítva, 1300 fnt évi jövedelem. Ez pedig minimum. Mert az ilyen hetenkint 150 sőt 200 baromfiat is többet lopnak, és pedig minden éjjel felváltva hol Szodszicezon, Frankócezon, Szakócezon, Krajnán, Dedonezon, Sztrnkócezon, Gederócezon, Pollánezon, Zsetinczezon s i. t. 40, 50–60 db baromfiat, melyeknek nagyobb része állandólag mind Hídegkút felé vándorol. — Szodszicezon mult szerdán ismét tyúkolású kísérletet tettek Omár Istvánnal, de sikerült a tolvajokat elzavarni. Ha összehasonlítjuk a tyúkoló-pásból származó temérék kárt azon eskély „hasznal”, melylyel a háttas tyúkaszok vidékünk kereskedelmét élelkitik: a nép közóhaja méltán teljesítendőnek látszik, miszerint a háttas tyúkaszok házálása tiltatnak be, — s ezzel közmegyőződés szerint, — a tyúkolópasoknak is vége szakadna.

— **Iskolaugy.** Általános vidékünkön a panasz, hogy iskolaköteleseink pásztorkodás, szolgálatba állás s kisebb mezei foglalkozások miatt az iskolából kimaradnak. Miután az ugys lazán kezelt mulasztók büntetési eredményre éppen nem, sőt inkább sok kellemetlenségre szolgáltattak okot, s eddigi tapasztalatok nyomán nincs kilátás arra, hogy főleg 4., 5. és 6-ik osztályba tartozók — tehát a legszükségesebbek — a bejárásra kényszeríthetessenek, alulról a köréhez tartozó iskoláknál a vizsgákra következő sorrendet állapította meg ugymint: Domonkosfán ápril 24-én délután. Felső-Petrocezon ápril 25-én deléltől. Saalban ápril 26-án d. e. Tótkeresztúron ápril 27-én d. e. Púezinczezon ápril 28-án d. e. Bodonezon május 1-én d. u. Felső-Szláváczezon május 2-án d. e. Tót-Moráczezon május 8-án d. u. Magában érteidők, hogy a folyó évi szorgalomidó ezzel korántsem szüntetik be, hanem oda módosítatják, miszerint a tanoncok naponta deléltől 10 órától delután 2 óráig, a törvényben előirt idő letelőtje bejárni kötelesek. Melyekről az illető iskolászekék s tanügybarátok ezenel értesítettek. Egyáltalán, miután ezen hírlap utána a tótkeresztúri iskoláról tévesen a többi közt az lett közüdomásra hozva, hogy ez „ázsiai állapotban” volna, azon névtelen cikkekző s kik neki néha hitelt adtak, kellő meggyőződhetés szerzetetésé végett ezenel a kített napon tartandó nyilvános vizsgára meghívatnak. Kelt Tótkeresztúrbán, 1887. ápril 16-án. Berke János alesp.

— **Csesztreg** folyó hó 15-én este borzostó fűvészés dühöngött, amely valószínűleg vizgázatlanságból keletkezett. — A tűz 8 óra körül támadt és még a hajnali órákban is látható volt sárgás-vörös fénye az ég-boltozaton. — Leégett 24 lakház az összes gazdasági épületekkel együtt; a kár 12 ezer 172 ftra lón becsülve, melyből 3585 fnt mutatkozik biztosítás által fedeztetnek. A tűzveszték emberélet is esett áldozatul, amennyiben László Rozália 50 éves, és Császár Karolina 5 éves gyermeke benégetk; ezen kívül hárman súlyos égési sebeket szenvedtek. Bervezett 23 db marha és sertés; a szerencsétlenek nyomora valóban százalomra méltó.

— **Morsztvo.** Ete mejszecc 16. den je Kolossa József z-Tótlaka Balázcz Stevana (Makoter) ki je 42 leti sztar bio, ravno v-Tótlaki dolizstvo. Balázcz Stevan je zse dugi ezajt z-timni szvojimi nej dobro zivo, dnevoj szaveji je velsi tau vu kresni tá polno o i gda je v-pi-nevzi kdmi prisno, sze je z-timni szvojtu nyetko i bitje derzaso. Balázcz Stevana túváriszta je doszta mlajsa od szveja túvárisa, i ovak je tídi z-timni nyega víditi nej magja naj bole vu puznosti. Ona je zse vu 15-letim-uesem leti ratala Kolossa Józsefa, steroza je Balázcz kak zeta zse davno k-szvojimi hrami zveo, naj vnyoga túvárisa prepári, ki szimo zaprávta i drgo ne esini pri hiszi. — Té deeko je zse vu ti preminuesi túydni gotov bio z-szvojim nakave nyem — i zse 13. dneva etoga meszeza ga je vu gouseci esakao, ka gda de Balázcz szkesme domou potívno, nyega tau z-piztolov tódi sztrli, ali t-oda je Balázcz z-pajusno szvojim soun domou, tou je nej mogao doprnszti. V-Szobato je zse prepoldnom od domna edisao v-kresno z-velkim grehom, nyega túváriszeza kak vszgdár tak zdej tídi ratala Kolossa, ka ga naj veser pascaká tou je tou Balázcz i naj szkesna zasym, Veser gda je kmica grábla, Kolossa je k-szobi vzeo pistolo i sou ga je eskat keresni, i kak je Balázcz v- szkesme prisno, na dvoji bodouesem gnozi sze je dollegao, Kološa k-nyeni sztopnijsz szvojov pistolov v-nyega ma rébra dvákrt sztroje — nyega szmit je veszasi nastáinola. Nasi szudarie zse v-nedlo za godna szo vu ono vész prshi ene zgrabivsi szo prek dái Saáry József králeskoni birovi, ki szo na té vizsgalat v- pozsaná bili. Obádva híddelucka zeta szvojjo gresnosat esinejnya szpoznala i vadlvala.

— **Vnogo britáiki szluzszo sztoesili** nasega járása vngoi szirmaski sztanovnicze, sterim szo kúreszi tozvoje telko kvára zrókúvali, da szo nyim ezjele zime peinzno vretino z-kúrnai vkraj vzeli. Nejd edno zdenen je proszilo toga najpravesnejszega birova, Boga naj bi te híddelucke kastigao. I praviesnoga Boga kastiga prve ali szladi doszégne touvaje, steri szo z-szirmaskimi trúdi brezti dela i sztrbi zleika kmijoi. Preknyeni szo zse oni i vszaka kapla i falat hrane, stero k-szobi vzevaje. — Lúdzivo je v-szpolnom memári, szí szí neme brez sztrbi na tlihi pokoj lézti, naj nebi roparje nyim kvára vesinili. Ali nej je esida, arj nouesim roparje z-náj-vekov pazivszestoj i kúntnom oprávjajo szvojjo odbrno mestroj. Gorfgruz nejmoeszeje spore, i z-kámrej z-kúrnai porobi brezti zleida preni-ego. V-Szodszicezi pouleg vszega toga, ka szo ta te zse veskrat pregnali, márciusa 1-ga szo z-szkolnikove kámre 15 najpúis vsze prebanim kúr odnesli. — tiszi den szo 64 v-krádyénij kúr odali. April 7. szo Vrtics sztolára okradnoli; preminuesi pondejek szo pri Szapacs Istvani i Sinkó Józsefi 2 kúrnij kúre i tídi Sinkovoga zsálára vész zsvisz eduesli. Ali tódkorni híddobnieze szo z-tem esese ne zadóvolni bli, nego Frankócezi pri Pivár Ivani i Saruga Istváni szo esese edno klyono (púto) napunli z-kúrnai i zblúbní bremenom szo veszelo odmundavijali. V-Rádono k-Moszi idonesi, po zájtriki szo proszli ostáriasi, ka esi kakszi kopnar z-kolani prde, naj bi prek dái, i naj bi nyim k-szeleziczi od pelao, oni naprej idjo. Pripelto zse je pa, ka je ravno Linzer Pál, frankoski peski kopnar, beclice pelao v-Rádono, i za foringasi je kvárnoga Pivár Ivana meo. Nyedva telikáse k-Moszi ideta, i kak szo oszariasi te klyone na nyidva zavúpali, je szo skládeta na koula. Na klyoni je pa bilo szpiszono: Gombóc József Hídegkút, Nro. 27. — Ali zidaj pa Pivár v-pamet vzevaje szaveja kokouta i záesajo lárnati, Linzer pa pravi, ka touvaje i sztiha lejko zgrabita. — Na szleziczi preik dái kopnarškosoni vérti bilice, i potom tá sztopni Gombóc József ezankoski pítar i nyega zseno, z-tima dva klyonoma. Po dugoj komedji je kopnarški gazda nej vzéo te v-krádyene kokousi. Pivár szo je pa z-klyonami vrezed domou odpelali, gde szo najpre szodsziczi i frankócezi vértovje szvoj zsvízave veszasi szponalni i pri birovi notri glászili. — Tak miszlimo, ka touvaje zidaj denek vrouke pridoje i z-törvényasz popolon szergnosztoj do kastigani. Csi eskasi híddobnieze vszaki tíden li szamo 50 kúr v-krádyene, je te v-ednom leti 2 jezero 6 sztu kúr, i vsziko po 50 kúr. raesnavsi, je 1 jezero 3 rainski dohódka. I to nájnjenje. Ar táksi vszaki tíden po 150, po 200 kúr vees szpokrádyene, iuo pa vszako noues preminjavási gde v-Szodszicezi, v-Frankócezi, Szakócezi, Krajni, Dedonezi, Sztrnkócezi, Gederovezi, Pollánezi, v-Zsetinczi i t. d. po 40, po 50 i 60 kúr, stero z-velkim tádom, kak vörjemo, prouti Czakovi odvánarajo. — V-Szodszicezi pri Omár Istváni szo preminueso szredto pa probali kokousi ropnati, ali szo je pregnali. Csi vujk gúlanoe ene vnuoge vszko touvajsztva kúr, z-onim málim „haszkom,” z-sterim pítrški kopnarje naso krogino pomájajo: bi vrejndó bilno lúdzvta z-tenye szpuniti i píttarom kítrno tiszto prepovedati, — i z-tem tak vörjemo, vees kúrnoga kradniya nebi bilu.

— **Poprejk sze vu krajni nasoj touznoj,** kaj soularje za volo pasztrszvta na szlúszbo sztápánye i ménsega podolészta vóoszantjajo. Geto ti zamúndi szlabo kastiganye ne pela k-estli — doszta pa nepúrika zleida — i liki szmo szkszili, malo vszete vúpánye, ka bi sze 4, 5 i 6-púti zrouca, kakti ki bi nájbóle bil v-szúli potrebni, na notrihódyene pítršitje, je podpizáni pri solaj na szvé zavúpáni naszlelúvájovese dni za vardevanye odloucco, kak : Velkoga 24-ga v-Domokovezi popoldnom, 25-toga v-Petrocezi pred polndom, 26-toga v-Sálocezi pred polndom, 27-toga v-Krízszvezi pred polndom, 28-toga v-Púezoci pred polndom. Riszálsekka 1-vi den v-Bodonezi popoldnom, 2-gi den na Gornji-Szlávoci pred polndom, 8-ga v-Morávezi popoldnom. — Obszobi zse razni, ka soulszko povesevnye za volo toga ne hejnya czilou, nego zse rád naprávi, naj deca vszákden od deszete ráne do 2-ge vóre popoldnévi, do vrejmena vu orszakszoi pravdi naprejtisznoga nemúdo v-soulo hodi, stero zse soulszkm sztolczom i povesevnyi príateľom z-etim na vejandje dá. Z-ednim pa geto je v-eti novinaj od Krízszeske soule med drúgim i té blonden glász med szvejt púsenai ka bi ona „ázsianszke bla” sze z edne sztráni te neimeszváni, ki je etaksz egrízavnye v-novine dao, z-drúge sztráni pa ovi, ki bi nyemi verratí najsi, naj sze od toga bole zagvústai znájo, z-etim na soulszko vardevanye povejdani den derzsáno pozovejto. Piszano v-Krízszvezi 1887. velkoga trávna 16.

Berke János, díhovník.

— **Na Csesztregi** je ete mejszecc 15-toga dneva veser sztrazna velki ogen bio, steri je od meszkeri vúpíraso. Ogýen je veser okouli ouzme vjevo vó vdáre, oni esese perti godni zse tídi vido. Doj je zgrelo 24 hizs, ezjevni hramov. Kvár je na 12 jezero 172 rainski gor saczani, od steroza je 8 jezero 585 rainski aszokelovno. Na ton ogýni je esese esloverska zstetkú tídi prejsla, záto ka László Rozália 50 lejt, Császár Karolina 5 lejt sztaro dejte je tídi notri zgrelo iuo zvm toga szo tergye gorejnye terpelí od zsmetnoga planéna Notri je v-ogýni vesznelo 23 falatov máre iuo szviny. Té naszresni ucvala je zaiszino zszalvanye vrejndó.

— **Na sopronszke postiszke ravulészvta** krajni pri postiszki sparavneczaj szo je dokozeca maloga trávna 8395 glaszilo, ki szo navúpv vu sparavnece 38 jezero 63 forintov notri poloz-ilo; vu tom vrejmeni 1414 notri devajovise je odnut vólezto 25 jezero 658 forintov. Sopronszka postiszka ravulészvta krajna, kupa mi túdi szlisimo, je taksa ta postiszka sparavneca, ka zvin Budapestiszke vu eozlon orszázi nega vékse. Pri etoj príliki nazványe damo, ka priusz v-Szoboti je v-preminuesim

— **A Soproni postagazgatóság** területén levő postatakarékpénztárának a lefolyt március hónapban összesen 8 ezer 395 betevő jelentkezett, akik együttesen 38 ezer 63 forintot tettek be; ugyanezen idő alatt 1414 betevő kivett 25 ezer 658 forintot. A soproni postagazgatóság területén, a hova mi is tartozikon, annyira megszokott dolog a postatakarékpénztár, hogy forgalmának nagyságától tekintve, az egész országban — az egy Budapestet kivéve — egy postagazgatóság sinesen, mely ezt felülmúlta. Ezáltal megemlítjük, hogy nálunk Muraszombaton a lefolyt 1886. évben összesen be-tettek 1657 forintot, ebből még az év folyamán kivették 474 forintot, maradt tehát 1886. év végén 1183 forint. Folyó 1887. év három első hónapjában ösz-szes betét 231 forint volt.

— **Nagy-Péterfalváról** (Vasvármegye, felső-éjri járás) írják, hogy a már 5 hónap óta üresedésben levő körörségi állomásra egy igen tapasztalt meggyerő úri embert kapnak Dr. Gläser Károly nagyvárdi orvos személyében; hát mi mikor örvendzhetünk afelett, hogy a muraszombati járásban — ahol ezen állomások épen 10 esztendő óta vannak üresedésben — körörséget találnak. Találni? igen könnyen találhatók, csak hogy nem úgy kell fizetni, mint a conventióst eszedet, hanem amint azt egy orvos társadalmi állásánál fogva méltán megérdemli.

— **Az utak két oldalának** befásítására vonatkozó megyei szabályrendelet életbe léptetése körül szolgabírógúnak igazán dicséretre méltó tevékenységet fejtett ki. Az összes járási utvonalkra nézve már a beültetési tervet elkészítve és a megyei alispáni hivatal elé betérjesztve van. Ezen tervet szerint felmért 125 ezer 252 meter hosszúságú utból 6471 meteryi területen a beültetés elengedtetik, mivel ezen helyeken részint már fák és erdők vannak, részint pedig az út felvése erre nem alkalmas; 60 ezer 501 meter terület beültetésre lón előírva, 4106 db gyümölcsfával. Leg-több fát tartozik ültetni Némcsöz község és pedig 165 db-ot, Szottina 163 darabot, Pertőcsa 158, Muraszombat 139 db.

— **Egy vesztett eb dühöngött** a napokban a Muraszordahely közelében levő Újnép puszán. Sok más ebet megmárt és egy vasuti őrt is megtámadott, a ki szerencsésen vidván magát, sértetlen maradt; a községi kutyáknak kipusztítása hatóságilag el lett rendelve. Valóban alig volna ki-vánatosabb valami, mint az ebek tartására vonatkozó megyei szabályrendelet életbe léptetése, ez bizonyos övver volna az ebek túlságos elszaporodása-és gazdáltnál körörlásának. — Ha már egyszer valahol annyira megakadt az a szabályrendelet, nincs biztosabb mód azt kimozdítani, mint hogy a községi képviselő testület vegye kezébe a dolgot, intézzen felterjesztést e tárgyban a vármegyéhez, esetleg a miniszteriumhoz, mert hát van ám e dolgoknak másik oldala is, tudvalegő addig nem lesz állatorvosi állomás Muraszombaton, míg ezen szabályrendelet életbe nem lép, a megyei hatóság a kutyák után befolyandó adókat kívánja az állatorvosokat díjazni.

— **Ikervártó nagyszombaton este** borasztó tűzveszt pusztított, 50 lakóház, számtalan pajta, több lo, szarvasparha és disznó lőnek a pusztító elem áldoztatá. A szerencsétlenek között Gróf Baththyány Lajos nagymennyiségű kenyeret és élelmi szert osztottak ki, hogy azoknak rendkívüli nyomorúságán legalább pillanatra segítse legyen.

— **Mily hosszú a nap áprilisban?** Április 1-én a nap 5 óra 39 peror kelt és 6 óra 30 peror nyugodott le, tehát a nap hossza 12 óra 51 peror volt; 30-án a nap 4 óra 54 peror fog kelni és 7 óra 09 peror nyugodni, tehát a nap hossza 14 óra és 24 peror lesz. E szerint tehát a nappal április hó folyamán 1 óra és 33 perorcel nő és az éjszaka ugyanannyival rövidebb lesz.

— **Az első ünnepélyes tisztító tanfolyam,** mely Nagy-Káni-zán és hó 12-én vette kezdetét és május 1-ig tart, a következők vesznek részt: Hajmássy Gyula, Skulács Antal, Szmodis Győző, Thassy Ferenc, Thomka György, Rehnitz Samuél, Róth Károly, Garay Sándor, Rajner János, Löwenstein Emil. A tanorák száma naponként 7 és pedig d. e. 8—12-ig és d. u. 2—5-ig. Az elméleti tantárgyak előadója Vághó Ignác honvédelmadnagy, a gyakorlati tárgyaké Franyeczky József főhadnagy.

— **Értesítés.** A vas megyei gazdasági egyesület által megtartott bika-árverésen még 10 drb tisztavérű simmenthali és berni bika maradt vevők hiányában eladatlan. Ezen bikák Szombathelyen f. hó 26-án délelőtt 10 óra-kor újabb árverésre becsatatták és azideig is Szombathelyen a városi lak-tanya állatállomány megtekinthető. Az árverésnél a községek szokásos kedvezményben részesülnek, amennyiben a vételért 2 év alatt utólagosan fizethetik le; — magánosok is árverezhetnek, de csak középszín fizetés mellett vehetnek. Szombathely, 1887. április 19-én. A vas megyei gazd. egyesület nevében Bertha György, e. igazgató.

— **Lapunk egyik legbuzgóbb** és legszorgalmasabb munkatársán, illetőleg fordítóján: Ziskó György urnak ez uton kíván szíves boldog névnapot

— **Eredeti távirat.** Szombathely, 1887. április 21. Bicz János volt muraszombati községbíró a törvényeszek az ellene sikasztás miatt emelt vád alól felmentette.

Hirdetésekek.

3410/86. szám. **Arverési hirdetményi kivonat.**

A muraszombati kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság köz-hírré teszi, hogy Sparas Mihály végrehajthatóak Ficzó Ferenc és neje Kercz Erze pecsnarócz-otóczy lakók végrehajtást szenvedtek elleni 58 frt tökékevetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvénysek (a muraszombati kir. járásbírósg) területén levő Pecsnarócz-otóczy község határában fekvő s a pecsnarócz-otóczy 24. sz. tjkvben nevezett végrehajtást szenvedettek tulajdonul felvett A. f. 219. hsz. 2 hász hegyvambirtokra az árve-rést 475 frban ezenem megállapított kikéltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **1887. évi április hó 27-ik** napjának délelőtti 10 óra-kor Pecsnarócz községben, a községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozők az ingatlan becserének 10 százalékát, vagyis 47 frt 50 krt középszínben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyamán számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kikéltőt kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bírátpénznek a bírósgnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszo-galtatni.

1886. leti v-postinszko sparavnico notri djano bilou 1657 forintov, vó je vzeto 474 frt, ostalo je notridjanye pri koncezi leta 1183 frt, od novoga leta mo do málo tráva sa sledenje dnéva je pá z-novics 231 frt notridjano.

— **Nagy-Péterfalva** (Vasvármegyei, Felső-Éjri biovia) pisajo, ka so tam 5 meszeczov nej meli kórdoktora, zdaj szo pa dobili édnoga poste-noga raznetoga doktora po iméni Dr. Gläser Károlya, ki je z-Nagy-Várada prisao i ka pa mi, gda bomo sze vezellili naudem, ka v-Szoboskom járászi gde od deszeti lejt mo nejga kórvorosa — gda ga najdemo. Najti! najezzi najdemo, szamo ka ga ne tak terbej plásati, kak konventiosko derzinsio, nego kak eden doktor poueg szovje eszesti lehko szelj.

— **Pouleg vármegyészke rendelvénye** gdedoes je nasa po-litika biovia na poti od dvóma krája notri szadjeon derjov za iztino hvale vrendnoszt vó szakála. Na ezéji járás gdedoes notri szajni plán je sze gotov ino viczispáni notri poszteni. V-steron gormerjone 125 jezero 252 meter dugé panti 6471 meter sze od notri szadjeone gor obzadolj, zato ka na ton meszti sze tak derjeje ino long jezéje, pa ka nanes nemre poueg lezsjanye notri szazaditi. 60 jezero 501 meter je naprej szpiszavo za notri szadjenye vó povejdene, na stero 4106 falatov szadovone derjeje dojde. Najvees more szaditi Némeszaska vész 165 falatov, Szottina 163, Pertőcsa 158, Szobota 130 falatov.

— **Eden bejzen pesz** je té dnéve pouleg Szordisosa, v-Ujnép púési derka, doszta drúgi pszov je gzzirao, pa eden vachtar túdi od sze-lesne eszesti sztrán, steri szrecono obrániti mojo, je nyemi níkaj nej mojo. Vesznicski pszi szo od bioviroje sztráni zapovjedáni bíli vóodpravití. Za izstino komaj bi kaj bole nézno bílon kak pa psze gdedoes vármegyészko szkonésavanye naprej vezti, ton bi gvúsnio bílon, ka bi je zéj telko vkúp bílon pa brezi vértá lankavili. Csi sze to szkonésavanye je zéj gder tak zadeno, nejga bole gvúsnoga, ka naj veski képviseelő-tesztélet ton delo v-poueg zeme pa naj gor píse v-ton vármegyévi ali miniszteriumni, zító ka poueg toa jezste esese eden drúgi zrok, pouleg steroza tecsász v-Szoboti zsvin-szki vrasitosa nede, dokos ton szkonésavanye gor ne szteupi, od steroza bi mógyov toga vrasitela plásosio.

— **Ikervári je na velko szoboto vesér sztrano volki ógyn bio,** 50 hramov, doszta gyúfmlov, konyov, máhra, szvinj je veszelo. — Na nezrecono obhodjeon lúszvi szo gr. Baththyány Lajos vnojo kráha ino szvle-lyeje vó szálali, ka tisztin szamo na máli ezajt szten na pemoes bodejo.

— **Kák dugi je dén v-április meiszcei?** Április perogva dnéva je dén 5 vór 39 minut sztano ino 6 vór 30 minut zájao, tak je dén dugi 12 vór 51 minut bio; 30-toga de dén 4 vór 54 minut gor sono ino od 7-mi pa 9 minut de zájao, tak dén dugi 14 vór pa 24 minut bode. Po ton dén v-április meiszcei 1 vóro pa 33 minut raszte, ino koncs kráevica bodeje.

„Uj Nevezedek.“ Ez a czime egy mindenfélre nagy érdeklődést keltő új szép-irodalmi és tudományi lap, mely komoly szavaválasztással, azaz formában, ritka szótárral és tudományi beírásokkal, közérdeklődési és irodalmi viszonyokról. Az előtűnk fekvő első számmal eredeti beírások, rendkívül gazdag, változatos tartalma és közvetlen élevesége az olvasót mindvégig lebilincselik. A lap szerkesztője Palágyi Mihály és Varsányi Gyula. Az első egy „Előhang“-ban az önálló nemzeti művelődés jelenlétéről fogott, az utóbbi költeményekkel járult a laphoz. Középen és elbeszélést Kisteleki Ele és Verései Gyula írtak az új magyar nyelvűnek. Van a lapban fordított regény is. Az „Irodalmi élet“-ben Beszékényi Bajza Lomka regényéről írt sz. H. H. H. kritikát olvassuk. Egesz epigrammok tartják a lap különböző rovatait. A közéletben a képviselőházi szónoklatról van ezúttal előadásról szó kelteni. „A lakos hatalmáról“ írt és március 15-iki ünnepélyekről kapcsolatosan álló szatirikus közlemény. „A fővárosból“ és „A vidék“ című rovatok a magyar társadalmi élet rajzát fogják nyújtani és az utóbbira a lap kiváló gondot fordít. A „Köznevelődés“-ben napszerű tájékoztató cikket olvassuk a falugyűlésekről, tanügyi híreket, érdekes apróságokat stb. Az „Uj Nevezedekek“ Székely Aladar kiadásában (Budapest, dob-néca 14.) jelenik meg; előfizetés ára évi 6, félre 3, nyelvi 1, fit. 50 kor. Kivánata a kiadó készséggel küldi mutatványosunk. Melen ajánljuk a l. cz. 50. október 25-ig fizetendő.

— **Egy új vertisztító szer.** Dr. Nagy Sándor úról a következő sorokat vettük: Csak nemrég volt alkalmam szíves lapban azokat az előnyöket vizálni, melyeket Herbabny Gyula alevissavas pezsgőszőlőnek használatára tudóhajtóknál és vörzsgyógyásznál nyújt, mo-t pedig alkalomszerűnek tartom a figyelmet egy új vertisztító szer felhívni, mely minden a pirak, pasztillák, porok stb. alakjában (főlegesen használó szerként) messze túlhaladja, minám azok nagyrészt drasztikus és egyidővel ártalmas hatásúak. Tudvaleg, hogy a „Sarsaparilla“-gyökér az eddig ismert vertisztító szerék közt a legjobb, és mellett eynán oldós és teljesen ártatlan. Herbabny Gyula bécsi gyógyszerész (Kaiserstrasse 73) most egy fokozott ősz-töltéti „Sarsaparilla-szörpöt“ készített, mely más használó kifűző vertisztító és oldó növényi anyagokból tartalmaz és a legjobb hatású alkalmazható szorulásoknál, vértörődésnél, bőrbántalmaknál, kőszívnyál, eszűsnél s azok következményeinél, vérgöringés és emésztési zavaroknál, máj és vesedagadatoknál, sárgaságnál, görvélykóránál, női betegségeknél, szóval mindazon bajoknál, melyeknél a meg-morolt nedvek és a vér elújítása kívánatos. E szer, melynek főraktára Magyarország számára Budapestben Török József gyógyszerésznél van, nemcsak a szenvedőknek ajánlom, kik azt alacsony ára miatt (egy palaez 85 kr.) könnyen beszerzhetik, hanem a gyógyszerészeknek is ajánlom a kitűnő prepa-ratum terjesztését.

Kelt Muraszombaton, 1886. évi november hó 3-án a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságul.

AGUSTICH PONGRÁCZ, kir. járásbíró.

Mária-czelli gyomorcseppek,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmát ellen, és felülmúlhatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, roz, szaga lehellet, szelek, savanyu felbőgés, kolika, gyomorhurut, gyomor-ugés, lgykő-képződés, túlságos nyálka-képződés, sárgaság, andor és hanyás, fűfűgás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörés, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gúlszta, lép- és májbetegségek, ugyesztően arany-eres bántalmak ellen.

Egy üvegecske ára használati utasítással együtt 35 kr.
Közvetlen széküldési raktár nygyban és kúcsnyben;

BRADY KÁROLY
Mórvarozsában.

„az őrangyalhoz“ című vertisztító gyógyeztetésében Kremzierben, Kapható Muraszombaton: BOLLÁS BELA gyógytárban a „Magyar Koronához“, valamint az ország minden gyógyeztetésében. (15. sz. 19.)